

quasi **OPERA**

Un espectacle de la companyia
IL.LUMINATI

Daniel Garcia, Ezequiel Casamada, Miquel Cobos

FITXA ARTÍSTICA

Idea original, dramaturgia i direcció:

Ezequiel Casamada i Miquel Cobos.

Col.laboració especial en la direcció d'Anna Moliner

Actors: Ezequiel Casamada, Miquel Cobos, cantants

Daniel Garcia/Gregori Ferrer, pianista

Durada aproximada: 60-65 minuts.

Fotografies: Toni Galitó

Producció: Federació d'Ateneus de Catalunya i companyia Il.luminati

Sinopsi de l'espectacle:

Què és l'òpera? Segurament si fessim una enquesta ràpida a peu de carrer tothom, amb major o menor mesura, coincidiria amb el mateix: grans i ampuloses decorats, orquestra generosa, teatres enormes, arguments a vegades una mica incomprensibles, un cert elitisme...

però sobretot, unes persones que canten d'una manera "diferent". L'òpera és en essència un art especial perquè els seus interprets canten en un estil que no es dona en cap altra disciplina artística. Seria acceptat doncs cantar òpera sense cantar operísticament? I a l'inrevés: el rock, el pop serien també acceptats amb la veu operística? Aquests i altres enigmes intentarem resoldre'ls amb el nou espectacle "quasi Opera" on tres cantants, hauran de superar una sèrie d'obstacles (materials, artístics i sensorials) per dur a bon port un concert.

Breu història de la companyia “Il.luminati”.

Ezequiel Casamada, Albert Mora i Miquel Cobos van passar la temporada 2013-2014 ficats en un autobús (una Teisa concretament) recorrent de punta a punta tota França, representant el celebrat espectacle “Operetta”, de Jordi Purtí i Cor de Teatre. Els seients no eren massa còmodes precisament i les distàncies i el temps compartit, afavorien l’aparició de tot tipus d’activitats simpàtiques i creatives (que ara no venen al cas) per oblidar el mal d’esquena. El que sí ve al cas és que, mig en broma mig seriosament, els tres cantants d’aquella sofrerta, però magnífica gira, van deixar volar la imaginació i projectaren un espectacle on s’hi barrejaven òpera i humor.

Així, el 2017 va nèixer “Tenors”, que encara avui en dia està en ple funcionament.

Per aquest segon espectacle hem volgut seguir amb la mateixa filosofia de barrejar òpera i humor. “quasi Opera” neix amb la voluntat de fer passar, al igual que amb “Tenors”, una bona estona i també per, (això serà més difícil), reflexionar una mica sobre els límits i les convencions de l’art en general i del cant en particular. Hi haurà moltes peces del repertori operístic i no tan operístic; àries, cançó napolitana, catalana, espanyola, musical, etc que cantarem a pèl, sense micros, amplificadors o res que pugui desnaturalitzar la veu operística.

Esperem doncs i per damunt de tot que la gent s’ho passi bé i surti amb un somriure a la cara. Si ho aconseguim, serem feliços.

